

“L’element aeronàutic fa més complexa la metàfora de l’instant decisiu”

Miquel Bezares (Lluçmajor, 1968), poeta i narrador, publica a l’Editorial Moll el recull de relats *Terminal B*.

—**Què diríeu que tenen en comú els contes aplegats, més enllà del motiu recurrent que els lliga, l’avió i l’aeroport?**

—Una intenció comuna. Que en tots hi hagi un instant decisiu en la vida d’alguns dels protagonistes, o personatges, de cada conte.

—**I aquest instant, aquest canvi en la vida de les persones, és imprevisible, producte de l’atzar, no?**

—Exacte.

—**Un instant que els descobreix coses que no sabien d’ells mateixos.**

—Sí. I un instant que també provoca un canvi substancial en l’estructura del conte.

—**El lector no ho sap tot dels personatges.**

—Tots ignorem moltes coses de nosaltres. De fet, entenc el fet literari com un camí de coneixement. I de mi mateix.

—**I l’atzar també decideix quines coses descobrirem de nosaltres i quines no.**

—Exactament.

—**Heu elaborat tot aquest feix d’idees abans d’escriure el primer conte?**

—Aquest és un llibre amb una estructura clara. Sabia fins i tot el nombre exacte de contes. Mai no havia fet un llibre tan estructurat, tan pensat. Veia molt clar que no havia de sortir d’uns determinats marges. Sabia que hi havia alternança de primera, segona i tercera persona en el narrador i després veia també força clar com acabaria el llibre. Perquè el final és un final carregat d’optimisme. El que m’ha aparegut entremig és algunes dosis d’atzar. Però totes les històries parlen de la idea que calia arribar a aquest instant decisiu.

—**I per què els avions i l’aeroport?**

—Bé. Aquest llibre és una mica complementari de l’anterior, *Quan els avions cauen*. Els elements aeronàutics en general m’han ajudat a conformar una metàfora una mica més complexa de l’arribada a aquest instant decisiu. Per exemple, l’aeroport és un espai de trànsit, d’excepcionalitat. Però la cabina d’un avió, també. Després el llibre és farcit d’ele-

FOTOGRAF

Miquel Bezares publica a l’Editorial Moll el recull de narracions *Terminal B*.

ments aeronàutics, d’helicòpters a hidroavions. Alguns d’aquests elements tenen un component metafòric afegit. L’hidroavió conté, al nom, l’aigua i l’aire. I els dos personatges del relat són d’alguna manera aire i aigua. No han arribat a trobar-se tot i un desig molt poderós que els havia atret en el passat. Fixeu-vos bé que aquest protagonista arriba amb hidroavió. En aquest conte, l’instant decisiu no és que es trobin sinó quan, després de la relació sexual, ell li diu m’has de deixar explicar per què me’n vaig anar. Aquest és el final. Un final obert. Hi ha més contes amb el final obert. Aquesta és una altra proposta que faig al lector.

—**Finalment, hi domina la idea que la vida de les persones és producte de l’atzar, que fets aparentment transcendents no ho són tant.**

—L’atzar i la casualitat, tot i que alguns no ho són. Dos dels personatges es troben en un avió

i treballen a la mateixa empresa. Sembla una casualitat, però és que han reservat el viatge a la mateixa empresa i el mateix torn, i això no és ben bé casualitat. Sí, el llibre és ple de casualitats i atzars. La família és atzar, no és destí. Et toquen un pare i uns fills i t’hi has de relacionar. M’agrada molt aquesta idea que amb la família t’hi has de relacionar forçosament, en contraposició amb aquest atzar.

—**El lector no pot preveure l’estructura del conte a partir de l’anterior.**

—Vull posar el lector en una situació una mica difícil si és possible, com faig amb els poemes. Provocar vertigen.

—**En contrapartida, l’inici de cada conte és amable i planer, amb situacions aparentment tranquil·les, conegudes, familiars.**

—Perquè jo crec que hi ha hagut un procés de depuració de la meua prosa, que ha tendit a eliminar l’excés simbolista, a prescindir-ne. He optat per una llengua més senzilla, una paraula més mesurada. Pel poder d’un silenci. Quantes coses podem dir, callats! En aquest sentit el títol va un poc per aquí. Il·lustra que estic a la terminal B, ja no estic a la terminal A, per entendre’ns.

Lluís Bonada